

عنوان مقاله:

بازخوانی حکایت قرآنی ذوالقرنین و خورشید

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 42، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

روح الله نجفی - استادیار دانشگاه تربیت معلم، تهران

خلاصه مقاله:

بر وفق ظاهر ماجرای ذوالقرنین و خورشید - که در آیات 86 و 90 سوره کهف انعکاس یافته است - ذوالقرنین به محل طلوع و غروب خورشید رسیده و چنین می یابد که خورشید در چشمه ای داغ یا گل آلود غروب می کند. در تحلیل این گزارش قرآنی، سه رویکرد عمده در میان صاحب نظران پدید آمده است. نخست واقعی دانستن داستان ذوالقرنین و پذیرش معنای ظاهری آیات که به دلیل معارضه با علم قطعی پذیرفتنی نیست. دوم واقعی دانستن ماجرای ذوالقرنین و به تاویل بردن آیات که با اندکی نقد و تعدیل، مختار این قلم است. سوم غیر واقعی دانستن ماجرای ذوالقرنین و پذیرش معنای ظاهری آیات که با عنایت به نگاه واقع گرایانه قرآن در نقل حکایت پیشینیان، چندان استوار جلوه نمی کند. مقاله حاضر تلاش می کند که نقاط ضعف و قوت هر یک از این سه رویکرد را مدلل و مشهود سازد.

کلمات کلیدی:

ذوالقرنین، خورشید در قرآن، قرآن و علم، قصص قرآن، تاویل قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644310>

